

mo. El periodista Lloyd Vogel recibe el encargo de la revista para

na, dirigida por Marielle Heller, se hará un debate.

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Mort Joana SanSebastián

La història. San Sebastián, ara. Mort Rifkin, escriptor en hores baixes, viatja a la ciutat basca acompanyant la seva muller, relacions públiques d'una productora, però el matrimoni tronolla per culpa d'un director que ha enlluernat la dona...

Les formes. És admirable, per unes quantes raons, que Woody Allen (Nova York, 85 anys) segueixi pescant. Ja no ho és tant que es

permeti coses com 'Rifkin's Festival' (El festival de Rifkin). Tam poc no s'entén que TV3 subvencioni el producte maquinat pel Jaume Roures. Canvi de favors? En fi, anem per feina. Dit i fet: 'Rifkin's Festival' és el festival Allen. Assegut al divan psiquiàtric, Woody-Mort ens narra com el seu matrimoni ha fet fallida a Sant Sebastià.

Res de nou, doncs, en les suades desventures del cineasta quan era jove. Una comèdia romàntica a la basca. Millor dit, un publi-reportatge sobre la Bella Easo. Per tal d'omplir l'hora i mitja retratada pel turista Woody Allen, el cineasta ens cola forçades referències a una pila de films antològics: 'Ciudadano Kane', '8 y medio', 'Julie et Jim', 'À bout de souffle', 'Un hombre y una mujer', 'Persona', 'Fresas salvajes', 'El ángel exter-

minador' i 'El séptimo sello'. Uf i rebuf! Però això del postmodernisme reciclador era actitud trenadora allà pels anys 90. La resta del reportatge pretén entretenir el sofert públic assistent a base cromos retratats per un Vittorio Storaro (també de vacances) al voltant del pobre Mort Rifkin, les seves anades i vingudes a la consulta de l'atribolada cardióloga que interpreta una per-

duda Elena Anaya, unes quantes escenes a l'Hotel María Cristina i els fotogènics passejos turístics en barca ran la costa donostiarra. Per lligar-ho tot, la veu en off del protagonista, i el rosari obligat de diàlegs pretemament sarcàstics marca de la casa. Amb tot, esca rrikasco Woody. ¿Què tal si l'any vi nent et superes?

¡Agur!

El fons. El matrimoni té data de caducitat, si més no, al capdavall...

La imatge. Un caricaturesc Sergi López, el borratxo pintor català de la funció, estampant una ampolla contra la columna.

La frase. "Con dinero cago donde quiero", avisa el pare de Mort. Doncs això.

La recomanació. Estrictament reservat als fans impenitents del Woody, i als cinèfils amb ganas de passar l'examen de revàlida.

culturales

ayuntamiento decide el número en función

ado a la iniciativa Cat. Teatres vuelta del público con un video

os finalistas

ado ha sido en octubre de 2020, más tarde en 2019.

s seleccionadas conocidas en los cinematófonos nacionales.